

VERKLARING ROOD VERZETSFRONT 7-8-'80

Op 16 juni van dit jaar vond in een pand in de amsterdamse Quellijnstraat een explosie plaats. Wordt aanvankelijk beweerd dat de oorzaak een gasontploffing moet zijn geweest, de politie gaat hier onmiddellijk anders over denken *"nadat de identiteit van de 38-jarige student in de culturele anthropologie bekend was geworden"* (Nieuwsblad van het Noorden : 19-6-'80) en *"toen men er eenmaal achter was wie er op de tweede etage woonde werd een verband met de explosieven gelegd"* (De Waarheid: 18-6-'80). Hierop kon de hetze tegen revolutionair links beginnen en zowel politie als media voerden deze dan ook met alle inzet. De Telegraaf weet al op 17-6 te melden: *"De Amsterdamse recherche houdt er ernstig rekening mee dat de daverende explosie..... het werk is geweest van de linkse extremist Henk Wubben"*. En deze is volgens de Telegraaf dan ook *"direct na de explosie spoorloos verdwenen"*. Bewust gekozen terminologie om iemand op grond van politieke overtuiging de schuld in de schoenen te schuiven. De Telegraaf is snel zeker van de zaak en bericht op 18-6 dat *"door de gigantiese explosie de vaderlandse terroristische wereld één van haar belangrijkste steunpunten is kwijtgeraakt"*. Wat tot die *"vaderlandse terroristische wereld"* gerekend moet worden, werkt de Telegraaf in hetzelfde artikel uit en uiteraard: *"De meeste ultralinkse krachten ontvangen hun opleidingen en gegevens uit de speciale opleidingsscholen voor terroristen die onder meer in Moskou en Cuba zijn gevestigd."* Dit alles zou dan bekend geworden zijn via de ambassade van Uruguay en reeds enige tijd geleden aan de nederlandse regering zijn meegedeeld. Ook is, alweer volgens de Telegraaf, bekend geworden dat de rellen van 30 april niet uitdrukking zijn van eigen woede van militanten, maar *"een complot is gebleken van ultra linkse krachten"*. Indirekt zitten Moskou en Cuba dus achter de stenen van 30 april.

Op 18-6 meldt de Telegraaf met grote kop *"Jacht op gevaarlijke extremisten geopend"*, omdat is gebleken dat een ander eveneens als links bekend staande persoon in het pand aanwezig was, is bij alle *"samenwerkende diensten alle hens aan dek"*. Deze diensten bestaan uit: *"De Afdeling Bestrijding Terrorisme van de Amsterdamse Politie, de Centrale Recherche Informatiedienst uit Den Haag, de BVD en de internationale politieorganisatie, Interpol."*

Zorgvuldig wordt zo propagandisties de bewijsvoering van schuld opgebouwd om gevangenneming te wettigen, evenals de huiszoeking en de brute nachtelijke inval bij kameraden in Groningen. Een inval omringd met alle machtsvertoon, door een speciaal kommando dat zich toegang tot het huis verschaftte door het intrappen van de ramen. Resultaat: een kort en klein geslagen inboedel, veel glasscherven en 2 gevonden busjes traangas.

De twee kameraden zijn inmiddels "voortvluchtig" verklaard en daarvoor vogelvrij. Het bewijsmateriaal tegen hen bestaat dan uit *"tientallen pamfletten en geschriften uit verschillende landen, een heel arsenaal foto's van de overleden chinese partijleider Mao Tse Toeng en archief materiaal"*. De Telegraaf gaat door: *"Onbekend is nog wat de revolutionairen met de explosieven van plan waren"*.

De bewijsvoering is dan zeker al rond! Er lagen dus explosieven en die zijn door de revolutionairen geplaatst. De Telegraaf blijkt goed geïnformeerd: de revolutionairen hebben er blijkbaar alle belang bij hun eigen woningen op te blazen en staan zichzelf naar het leven. Met dit soort fascistiese propaganda wordt iedere andere mogelijke oorzaak van de brand/explosie uitgebannen, laat staan dat er nog aan gedacht wordt en krijgt justitie de gelegenheid twee kameraden uit te schakelen. En dat justitie en politie hier van het begin af aan op uit zijn geweest blijkt uit de graagte waarmee zij het blad de Telegraaf gebruiken om hun propaganda tegen links te spuien. Termen als "voortvluchtig", "ondergedoken", "klopjacht" zijn slechts wapens uit het justitiële arsenaal van de psychologische oorlogvoering als bewijs tegen links. Op 19-6 schrijft het Algemeen Dagblad: *"Laboratoriumonderzoek van restanten uit het huis heeft nog niet bewezen dat er explosieven in het huis aanwezig zijn geweest, maar de politie beschouwt dit wel als vrijwel zeker"*. Verder verwacht de politie *"een reeks van arrestaties te kunnen verrichten"* en is *"duidelijk dat deze club nog meer activiteiten in petto had"* aldus de politie via het A.D. Om welke "club" het zou gaan wordt niet vermeld, ook blijft de "reeks arrestaties" uit. Als het, zoals het A.D. suggereert, om een "club" zou gaan die zich bezig houdt met het plaatsen van explosieven in woningen van revolutionairen, dan kunnen wij maar in een richting denken, nl. die richting, die er belang bij heeft revolutionairen uit te schakelen.

De Waarheid tapt op 18-6 uit een ander, zij het even smerig, vaatje. Ook deze krant bedient zich van termen als "voortvluchtig", "spoorloos verdwenen", maar meent te weten dat beiden *"in kringen verkeerden, die in het verleden met explosieven te maken hebben gehad en lid waren van extremistische organisaties met kontakten naar de BVD en West-Duitse veiligheidsdiensten"*, hiermee beweerend dat organisaties links van de CPN en buitenparlementair, geleid zouden worden door nederlandse en buitenlandse veiligheidsdiensten. Alhoewel de Waarheid schrijft *"naar de mening van politiewoordvoerder Dijkhuizen zal het ook heel moeilijk zijn om bij het met de grond gelijk gemaakte huis de werkelijke oorzaken te vinden"* weet het blad verderop in het artikel *"dat er een fikse voorraad explosieven in het huis werd aangelegd"*. Van wie het blad deze informatie heeft wordt niet vermeld.

Een ding staat echter vast en dat is dat het Openbaar Ministerie niet meer met bewijsmateriaal hoeft te komen, omdat kameraden al op grond van politieke overtuiging door de media veroordeeld zijn. Zo vervullen de media de functie van openbaar aanklager, deze functie heeft verschillende kanten. Allereerst weten de media al vooraf iemand schuldig te verklaren, waardoor een klimaat wordt geschapen, dat de officier alle gelegenheid geeft zware vonnissen te eisen, ondanks eventueel gebrek aan bewijsmateriaal. Anderzijds als pressiemiddel op de rechtbank die - met of zonder bewijs - publiekelijk gevorderd is iemand schuldig te verklaren en met de eis van de o.v.j. mee te gaan.

Een dusdanig voorbereekte rechtbank kan niet objectief genoemd worden. Uitgegaan wordt niet meer van iemands onschuld, maar van iemands schuld. (Hij of zij heeft zo'n politieke overtuiging, zo'n verleden, denkt zo, is dus in staat tot enz.)

Het gaat er dus om dat die vaststaande schuld bewezen moet worden, hoe dan ook, omdat het natuurlijk voor justitie onmogelijk wordt om voor het publiek te maken, dat mensen niet verantwoordelijk zouden worden gesteld voor het hen ten laste gelegde. Ook al moeten er bewijzen gekonstrueerd worden; het gaat immers om "*zeer gevaarlijke personen*" (Telegraaf); dus alles is mogelijk en geloofwaardig. Onmiddellijk na de eerste berichten, de snelle konklusies, nog zonder onderzoek, de huiszoekingen enz. hebben wij ons afgevraagd of het hier niet om een provokatie gaat.

Inmiddels wordt Henk Wubben sinds zijn arrestatie geïsoleerd in de Bijlmerbajes gevangen gehouden. Ieder kontakt met medegevangenen is hem verboden, bezoek en briefverkeer niet toegestaan, dit onder het voorwendsel van de officier van justitie dat de andere in de zaak betrokken persoon nog voortvluchtig zou zijn.

Hoewel de zgn. "voortvluchtige" voor iedereen bereikbaar was en de politie dat ook wist, moest justitie een kommando inzetten om op 7-8, op dezelfde manier als dat in Groningen was gebeurd, door de ramen te springen en met getrokken wapen deze "voortvluchtige" bij familie, tijdens bezoek, op te pakken en af te voeren; uiteraard zonder arrestatie- of huiszoekingsbevel.

De aanwezige echtgenoot in kwestie protesteerde tegen deze overval. Dit had tot gevolg dat hij mishandeld werd en eveneens werd afgevoerd. Zijn auto werd naar het bureau gesleept en doorzocht; weer alles zonder opgaaf van reden en zonder schriftelijk bevel. Na een paar uur werd hij vrijgelaten, met de nodige uiterlijke veranderingen en met bossen haar minder.

Het is duidelijk dat justitie zich via het politieapparaat steeds meer schoolt in fascistiese praktijken.